

dagen, at man hvert eneste Aar paa Finansloven ønskede nye Professorer; Spørgsmaalet om nye Lærerposter ved Universitetet skulde altsaa optages til Overvejelse med visse Aars Mellemrum, 5 eller 10 Aar. Det fjerde Punkt var Regler for Fremgangsmaaden ved Ansættelsen af Universitetslærere, gennem Indstilling paa Grundlag af Konkurrence eller ved Bedømmelse af Ansøgenes tidligere Arbejder af Udvalg, som foruden Universitetslærere tillige skulde kunne tælle udenforstaaende Videnskabsmænd, enten danske eller fremmede. Det femte Punkt satte en Aldersgrænse for Professorerne, f. Eks. 65 Aars Alderen. Det sjette Punkt angik en Ret og en Pligt for Fakulteterne til at skabe samlede Arbejdsplaner eller, om man vil, Studieplaner og paase, at disse blev fulgt; i de større Fakulteter skulde de udarbejdes af Udvalg, men Beslutningen skulde træffes af det samlede Fakultet. Det syvende Punkt angik en Ordning; hvorefter Lærerne i Specialfag, som ikke er Eksamenfag, eller som i hvert Fald kun følges af ganske enkelte studerende, skulde yde en Elementærundervisning i de Fag, hvor der er talrige studerende, hvor der altsaa kræves flere Lærerkrafter, og at Professorerne skulde være forpligtede til et vist Minimum af Elementærundervisning. For det ottende var der en Omordning af den nuværende Filosofikums-Undervisning, og endelig for det niende en Samling af de flest mulige specielle Legater til een samlet Legatmasse, som skulde fordeles efter visse Regler under Hensyntagen til Elevernes Evner og økonomiske Stilling uden de forskellige Særhensyn, som nu tidt følges, til Skole, Slægt, Stand, Egn o. s. v.

Dette Forslag fandt ikke Universitetets Billigelse. Navnlige var man stærkt imod, at der i Udvalget foruden de 5 Universitetsprofessorer skulde sidde en Rektor fra de højere Almenskoler, og det lykkedes derfor ikke at faa Sagen gennemført; der kom ingen Forhandling i Gang med Universitetet herom. Siden har jeg saa forsøgt, om det ikke skulde være muligt at faa Opgaven løst paa et andet Grundlag ved Nedsættelse af et lille Udvalg af Rigsdagsmænd, i hvilket der saa tillige skulde være Universitetslærere og en Repræsentant for Ministeriet. Ogsaa dette Forsøg er strandet, for en Del paa, at det har været vanskeligt for mig at finde en Mand, der som Formand vilde sætte sig i Spidsen for et saadant Udvalg. Derimod er der fra Universitetet selv sket Tilbud om at tage disse forskellige Spørgsmaal under Overvejelse indenfor Universitetets egen

Kreds og fremkomme med Forslag til Ministeriet. Det er imidlertid gaaet langsomt. Det hele, der hidtil er kommet, er en Overvejelse af det fjerde Punkt: Reglerne for Fremgangsmaaden ved Ansættelse af Universitetslærere gennem Indstilling paa Grundlag af Konkurrence eller ved Undersøgelse og Bedømmelse af Ansøgenes Kvalifikationer i Henhold til deres tidligere skriftlige Arbejder. Herom er der kommet et Forslag fra Konsistorium, som er tiltraadt af Ministeriet.

Det ærede Medlem vil altsaa se, at hans Henstilling til Ministeren for saa vidt kommer post festum, som der har været gjort et Arbejde i saa Henseende og gjort rigelige Forsøg paa at tilvejebringe en Ordning, men at det er gaaet meget langsomt, og at det hidtil ikke er lykkedes at opnaa en saadan. Om det vil lykkes i Fremtiden, vil bero paa, hvorvidt Universitetet vil stille sig lidt venligere overfor Tanken om en saadan gennemgribende Reform af Universitetets Styrelse. Hvorvidt den af det ærede Medlem rettede Kritik overfor Studieplanernes Overholdelse er rigtig — det er mig nemlig bekendt, at der ved de fleste Fakulteter er indført bestemte Læseplaner eller Studieplaner, selv om saadanne ikke er fuldstændig indførte —, hvorvidt det er rigtigt, at disse Studieplaner ikke overholdes, er jeg ikke i Stand til at bedømme. Jeg antager, at det af Universitetet vil blive hævdet, at de virkelig overholdes.

Det ærede 20de Medlem for Hovedstaden (J. Oskar Andersen) rettede en Henvendelse til mig om at forøge de Stats-tilskud, der ydes til videnskabelige Tidsskrifter. Der er jo i Krigsaarene ydet forskellige saadanne dels Nybevillinger, dels forøgede Tilskud. Af den saakaldte Sparekommission blev de allerfleste af disse Bevillinger dels slettet, dels betydelig nedsat, idet Sparekommissionen mente, at de gennemgaaende var for høje. Efterhaanden har vi forhøjet dem igen, saaledes at de nu omtrent er oppe paa det samme Beløb og nogle endogsaa over det Beløb, der bevilgedes, forinden Sparekommissionens Arbejde sluttede. Der er saaledes paa Finansloven for 1915—16 ydet en ny Bevilling paa 200 Kr. til Historisk Samfund for Hjørring Amt, paa Finansloven for 1916—17 en ny Bevilling paa 200 Kr. til Historisk Samfund for Sorø Amt, paa Finansloven for 1917—18 er der til Dansk Naturhistorisk Forening, som tidligere havde en Bevilling paa 900 Kr., ydet en Forhøjelse af 600 Kr., saaledes at Bevillingen nu udgør